

Μαριάμ, τη γυναίκα σου, γιατί το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. Θα γεννήσει γιό, και θα του δώσουν το όνομα Ιησούς, γιατί αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους». Με όλα αυτά που έγιναν, εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου, που είχε πει ο προφήτης: *Η παρθένος θα μείνει έγκυος και θα γεννήσει γιο, και θα του δώσουν το όνομα Εμμανουήλ, που σημαίνει ο Θεός είναι μαζί μας.* Όταν ξύπνησε ο Ιωσήφ, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου και πήρε στο σπίτι του τη Μαρία τη γυναίκα του. Και ποτέ δεν εγνώρισεν αυτήν ως σύζυγον ούτε και όταν εγέννησεν αυτή τον πρώτον και μοναδικόν υιόν της ούτε και μετά ταύτα. Και εκάλεσεν ο Ιωσήφ το όνομα του παιδίου Ιησούν.

«Όπου εστί ο θησαυρός υμών, εκεί έσται και η καρδιά υμών» (Ματθ. στ' 21). Κάποιος βρίσκεται στην εκκλησία, κατά την ώρα της θείας λατρείας. Ο νους του είναι συγκεντρωμένος σ' αυτήν ή πετά αλλού; Οι λογισμοί του είναι ανάλογοι με τον θησαυρό που ελκύει την καρδιά του: τον Θεό ή τον κόσμο...»

«Όταν διαβάζω το Ευαγγέλιο, δεν μιλώ εγώ, αλλά ο Ίδιος ο Κύριος. Ο Ίδιος είναι μέσα σ' αυτές τις λέξεις, τις θεόπνευστες, τις θαυμαστές. Το ίδιο βλέπω, λόγου χάριν, στην εικόνα του Θείου Εσταυρωμένου. Ο Ίδιος είναι και εκεί, στην εικόνα ή τον Σταυρό. Ο Ίδιος είναι και στην ευλογία του λειτουργού, που γίνεται με κίνηση σταυροειδή. Και όταν ο πιστός κάνει τον Σταυρό του, εκεί είναι πάλι η δύναμις του Θεού, αρκεί να έχει πίστη η καρδιά.»

Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Άγιος Γυνάτιος ο Θεοφόρος και Ιερομάρτυρας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Γ' 4 - 11)

Αδελφοί, πίστει παράκησεν Αβρααμ εις γήν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ¹⁰ ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. ³² Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει με γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, ³³ οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ³⁴ ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων· ³⁵ ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ³⁶ ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ³⁷ ἐλιθάσθησαν, ἐπίρσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ³⁸ ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαιοῖς καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. ³⁹ Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, ⁴⁰ τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, ο Αβραάμ με την πίστη εγκαταστάθηκε στη γη που του είχε υποσχεθεί ο Θεός, ξένος σε άγνωστη χώρα, ζώντας σε σκηνές με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, που κι αυτοί ήταν κληρονόμοι της ίδιας υποσχέσεως. Κι αυτό, γιατί περίμενε την πόλη που θα είχε στέρεα θεμέλια και που αρχιτέκτονας και δημιουργός της θα ήταν ο Θεός. Χρειάζεται να συνεχίσω; Δεν θα με πάρει ο χρόνος να διηγηθώ για τον Γεδεών, τον Βαράκ, τον Σαμψών, τον Ιεφθάε, τον Δαβίδ, τον Σαμουήλ και τους προφήτες. Με την πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, επέβαλαν το δίκαιο, πέτυχαν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν στόματα λεόντων, έσβησαν τη δύναμη της φωτιάς, διέφυγαν τη σφαγή, έγιναν από αδύνατοι ισχυροί, αναδείχτηκαν ήρωες στον πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή εχθρικά στρατεύματα, γυναίκες ξαναπήραν πίσω στη ζωή τους ανθρώπους τους, κι άλλοι βασανίστηκαν ως τον θάνατο, χωρίς να δεχτούν την απελευθέρωση τους, γιατί πίστευαν ότι μπορούσαν ν' αναστηθούν σε μια καλύτερη ζωή. Άλλοι δοκίμασαν εξευτελισμούς και μαστιγώσεις, ακόμη και δεσμά και φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν με μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι με προβιές και κατσικίσια δέρματα, έζησαν με στερήσεις, υπέφεραν καταπίεσεις, θλίψεις και κακουχίες – ο κόσμος δεν ήταν άξιος να 'χει τέτοιους ανθρώπους- πλανήθηκαν σε ερημιές και βουνά, σε σπηλιές και σε τρύπες της γης. Όλοι οι παραπάνω, παρά την καλή μαρτυρία της πίστης τους, δεν πήραν ότι τους υποσχέθηκε ο Θεός. Αυτός είχε προβλέψει κάτι καλύτερο για μας, έτσι ώστε να μη φτάσουν εκείνοι στην τελειότητα χωρίς εμάς.

«Κατά το Μυστήριο της μετάνοιας, ή κατά την εξομολόγηση, η οποία είναι ένα και το αυτό, σχίζονται τα γραμμάτια, δηλαδή καταστρέφεται το χειρόγραφο των αμαρτιών μας, και η Μετάληψη του Τιμίου Σώματος και Αίματος του Χριστού μας παρέχει τις δυνάμεις ώστε να αναγεννηθούμε πνευματικά.»

Όσιος Βαρσανούφιος

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Ματθ. Α' 1 – 25)

Γενεαλογικός κατάλογος του Ιησού Χριστού που προερχόταν από τον Δαυΐδ, απόγονο του Αβραάμ. Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, ο δε Ιακώβ εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού. Ο Ιούδας δε εγέννησε από την νύμφη αυτού Θάμαρ τους διδύμους Φαρές και Ζαρά, ο Φαρές δε εγέννησε τον Εσρώμ, ο Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ. Ο Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, ο Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασσών, ο Ναασσών δε εγέννησε τον Σαλμών. Ο Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ από την τέως αμαρτωλήν Ραχάβ, ο Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ από την Μωαβίτιδα Ρούθ, ο Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί. Ο Ιεσσαί δε εγέννησε τον βασιλέα Δαυΐδ, ο δε βασιλεύς Δαυΐδ εγέννησε τον Σολομώντα από την γυναίκα του Ουρίου. Ο Σολομών δε εγέννησε τον Ροβοάμ, ο Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, ο Αβιά δε εγέννησε τον Ασά. Ο Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, ο Ιωσαφάτ δε εγέννησε τον Ιωράμ, ο Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζΐαν. Ο Οζΐας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, ο Ιωάθαμ δε εγέννησε τον Αχαζ, ο Αχαζ δε εγέννησε τον Εζεκίαν. Ο Εζεκίας δε εγέννησε τον Μανασσή, ο Μανασσής δε εγέννησε τον Αμών, ο Αμών δε εγέννησε τον Ιωσίαν. Ο Ιωσίας δε εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού κατά την εποχήν, που απήχθησαν αιχμάλωτοι εις την Βαβυλώνα οι Ιουδαίοι. Επειτα δε από την βιαίαν αυτήν μετανάστευσιν των Ιουδαίων εις Βαβυλώνα και την ζωήν των εκεί ως αιχμαλώτων, ο Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ, ο δε Σαλαθιήλ εγέννησε τον Ζοροβάβελ. Ο Ζοροβάβελ δε εγέννησε τον Αβιούδ, ο Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε εγέννησε τον Αζώρ. Ο Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ, ο Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, ο Αχείμ δε εγέννησε τον Ελιούδ. Ο Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, ο Ελεάζαρ δε εγέννησε τον Ματθάν, ο Ματθάν δε εγέννησε τον Ιακώβ. Ο Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ, τον μνηστήρα της Μαρίας, από την οποίαν γεννηθεί ο Ιησούς ο ονομαζόμενος Χριστός. Από τον Αβραάμ ως τον Δαβίδ μεσολαβούν δεκατέσσερις γενιές· το ίδιο και από τον Δαβίδ ως την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, καθώς και από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα ως τον Χριστό. Η γέννηση του Ιησού Χριστού έγινε ως εξής: Η μητέρα του, η Μαρία, αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ. Προτού όμως συνευρεθούν, έμεινε έγκυος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Ο μνηστήρας της ο Ιωσήφ, επειδή ήταν ευσεβής και δεν ήθελε να τη διαπομπεύσει, αποφάσισε να διαλύσει τον αρραβώνα, χωρίς επίσημη διαδικασία. Όταν όμως κατέληξε σ' αυτή τη σκέψη, του εμφανίστηκε στον ύπνο του ένας άγγελος σταλμένος από τον Θεό και του είπε: «Ιωσήφ, απόγονε του Δαβίδ, μη διστάσεις να πάρεις στο σπίτι σου τη